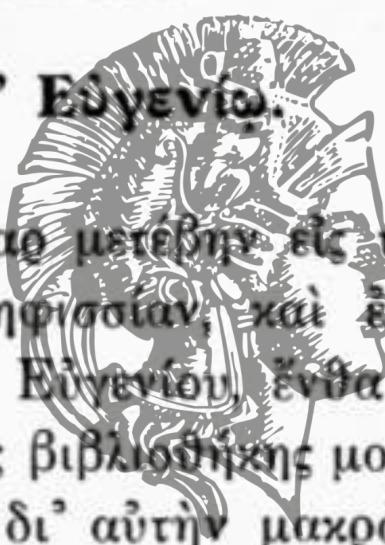

τότε πρῶτον, ἐνθυμηθεῖσα ὅτι εἶχε καὶ καθήκοντα μητρὸς νὰ ἔκπληρώσῃ, ἡ συγολήθη μετ' ἀπεριγράπτου ἀνδρείας εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς περιουσίας, αἵτινες αὐτὰ ἀπέβλεπον. Μετ' ὅλιγον δὲ τῇ ἐπανῆλθον αὖθις φοβεροὶ πόνοι εἰς τὰς οὐλὰς τῶν τομῶν, αἵτινες ἦ δὲν εἶχον κλεισθῆ, ἥ ἡ νεώχθησαν ἐκ νέου ὑπὸ τὰς φοβερὰς συγκινήσεις καὶ μετὰ μακρὰς βασάνους, ἐν μέσῳ φρικτῶν ἀλγηδόνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα, ἀφαιρέσασα ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐν τῶν πρωτίστων αὐτῆς ἐγκοσμημάτων, καὶ ἐμὲ στερήσασα, πλὴν τῶν τέκνων, ἢ ἔτι μοὶ μένουσι, τῆς μόνης ἄλλης παρηγορίας ἐν τῷ βίῳ, ἐν ᾧ τόσας ὑπέστην δοκιμασίας!

Παρ' Εὐγενίῳ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Κατὰ τὸ ἑπόμενον δ' ἔαρ μετέβη τοῦ υἱοῦ μου Ἀλεξανδροῦ τὴν ἔπαυλιν εἰς Κηφισίαν, καὶ ἔκειθεν ἀπεκατέστην εἰς τὴν νεόδμητον οἰκίαν τοῦ Εὐγενίου, ἔνδια πλεῖστον κατέτοιβα χοόνον εἰς τὴν κατάταξιν τῆς βιβλιοθήκης μου, ἥν εύρον ἐν πλήρει ἀταξίᾳ ἐντὸς ἀποθήκης δι' αὐτὴν μακρὰν τῆς πόλεως, ἐπὶ τοῦ Ἰλισσοῦ, ἐπὶ τῆς ἀπουσίας μου ἐνοικιασθείσης. Ἐκεισοῦ δ' ἥ οἰκία τοῦ Εὐγενίου εἰς ἐσχατιὰν τῆς πόλεως πρὸς τὰ Β. Δ., εἰς ἡμισείας ὁρας ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων, κατὰ τὸ ἐμὸν οὐχὶ βραδὺ βῆμα, ὥστε ἡμην ἥδη περίοικος μᾶλλον ἥ Ἀθηναῖος. Ἡ δὲ ὁδός, ἐφ' ἣς ὁ κοδομάθη, ἐκλήθη τοῦ **Μιχάλ Βόδα**, ἀγνοῶ διατί. Πιθανῶς διότι διέρχεται δι' ἐδάφους, ὃ ποτὲ ἀπετέλει μέρος μεγάλου κήπου ἀνήκοντος πρὸν εἰς τὸν **Μιχαὴλ Σοῦτσον**, ὅστις ὅμως τὸ βάρβαρον καὶ κακόηχον ἔκεινο ὄνομα οὐδέποτε ἀπέδωκεν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος, ἥν καὶ ὅτε ἦν Αὐθέντης τῆς Μολδαυίας ὠνειρεύετο, καὶ συνέπραξεν εἰς αὐτήν.

